

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 542/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoZm/5/2024 z 30. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2CoZm/5/2024 z 30. júna 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia 5 000 eur a náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka v konaní vystupuje v procesnom postavení žalobkyne proti žalovanej ACHEMA a.s. vo veci žaloby o zaplatenie 79 686,28 eur s príslušenstvom. O odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 15CbZm/2/2009-555 z 29. marca 2017 bolo rozhodnuté napadnutým uznesením, ktorým krajský súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie

a zmenkový platobný rozkaz okresného súdu č. k. 9Zm/13/2008-22 z 9. februára 2009 zrušil a konanie zastavil.

3. Sťažovateľka zároveň v ústavnej sťažnosti uviedla, že podľa nej je dovolanie proti napadnutému uzneseniu v danej veci prípustné podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Preto 20. augusta 2025 podala na Najvyššom súde Slovenskej republiky proti napadnutému uzneseniu dovolanie v zmysle § 420 písm. f) CSP (ktoré zároveň priložila ako prílohu).

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu namieta, že krajský súd sa v rámci jeho odôvodnenia dostatočným spôsobom nevysporiadal s ňou prezentovanými právnymi skutočnosťami. Je toho názoru, že v ňom absentujú riadne a dostatočné myšlienkové pochody, z ktorých by bolo zrejmé, ako krajský súd hodnotil jednotlivé ňou predložené dôkazy. Odôvodnenie a aplikácia právnych predpisov sa jej javí byť vágna a neurčitá. Zároveň argumentuje, že krajský súd nesprávne právne posúdil a aplikoval § 44 ods. 3 Notárskeho poriadku. V tejto súvislosti namieta, že krajský súd by mohol priznať spornému späťvzatiu procesné účinky len vtedy, ak by zistil, že notárska listina mala všetky zákonné náležitosti, čo však nebolo preukázané. Namieta, že krajský súd v napadnutom uznesení nesprávne odklonil argumentáciu od právne rozhodnej otázky (formálnych náležitostí listiny podľa Notárskeho poriadku) k vedľajšej skutkovej otázke (pravosť podpisu). Napadnuté uznesenie považuje za nepreskúmateľné. Argumentuje, že došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci v zmysle § 370 ods. 2 CSP s odkazom na jej vôľu. Vydanie rozhodnutia o pripustení späťvzatia žaloby vníma ako príliš formalistické a podľa nej vedie k zjavnej nespravodlivosti. Dodala, že krajský súd rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby napriek tomu, že pre takéto rozhodnutie chýbal podklad. Tvrdí, že pri kreovaní právneho názoru odvolacieho súdu absentovala racionálna úvaha vyhodnotenia predchádzajúceho priebehu konania a stavu dokazovania. Tiež namieta, že krajský súd nesprávne vyhodnotil, že sporné podanie označené ako „*späťvzatie žaloby*“ spĺňa náležitosti podľa § 127 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa sťažovateľky v konaní nebolo preukázané, že toto podanie urobila a súdu predložila ona. Namieta, že z dôvodu chýbajúceho jej vlastnoručného podpisu predmetné podanie nespĺňalo náležitosti podľa § 127 CSP.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru napadnutým uznesením.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania

(§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

8. Vo vzťahu k predloženej argumentácii ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sa v podstate domáha revízie postupu krajského súdu, ktorý ho viedol k vydaniu napadnutého uznesenia, pričom zásadnú argumentačnú líniu sústredila do namietania nedostatočnosti odôvodnenia a arbitrárnosti záverov vyslovených krajským súdom. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú, a to prednostne, všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti, prípadne iné orgány verejnej moci na to určené.

9. Ústavný súd v okolnostiach danej veci aj s poukazom na vyjadrenie sťažovateľky, že proti napadnutému uzneseniu podala dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok uvádza, že platná právna úprava sťažovateľke umožňuje právne účinným spôsobom namietat' porušenie základných práv a slobôd podľa ústavy a listiny, resp. práv podľa dohovoru. Sťažovateľka aj v rámci tejto ústavnej sťažnosti značnú časť svojej argumentácie smerujúcej proti napadnutému uzneseniu venovala namietaniu jeho nedostatočného odôvodnenia, resp. arbitrárnosti jeho záverov, čo aj v zmysle judikatúry ústavného súdu je možné uplatniť ako dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP (napr. IV. ÚS 314/2020, II. ÚS 120/2020).

10. Keďže sťažovateľka podala proti napadnutému uzneseniu dovolanie, na ochranu jej práv je aktuálne daná právomoc najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho, preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

11. Vzhľadom na dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti ústavný súd zároveň uvádza, že aj po prípadnom odmietnutí podaného dovolania sťažovateľke ostane podľa § 124 zákona o ústavnom súde vo vzťahu k napadnutému uzneseniu zachovaná lehota na podanie ústavnej sťažnosti, avšak výlučne v rozsahu námietok, ktoré nebolo možné napadnúť v dovolaní.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu